

Gang. Fra sagkyndig Side er det sagt til mig, „at ved Indkøbet i Juli Maaned var man meget betænkelig ved at indkøbe saa stor en Post Rug som den, der blev indkøbt, da man ikke kendte Kvaliteten, og Ængstelsen viste sig ogsaa berettiget, idet det ved Losningen af den første Ladning viste sig, at den havde taget Varme, og at det var en simpel Kvalitet. Derfor har Aflæveringen af den Rug voldt en Del Bæsvær, og Brødfabrikkerne har klaget over, at Kvaliteten ikke var, hvad de kunde ønske. Pladsforholdene med Hensyn til Konserveringen af Rugen er ogsaa saa vanskelige, at man meget vel kan sige, at saafremt der var tilført København endnu større Mængder, vilde der have været stor Sandsynlighed for, at en meget stor Del af Rugen vilde være sammenbrændt og blevet uanvendelig til Fremstilling af Mel til Brødfabrikationen“. Man har selvfølgelig baade i Fjor og i Aar overvejet Spørgsmaalet om Anbringelsen af Rugen baade i og uden for Hovedstaden, men Forholdene har været lige vanskelige overalt.

Jeg tror altsaa, det vil lykkes at komme igennem Høstaaret 1915—16 paa samme Maade som 1914—15, forudsat at man vil yde loyal Bistand til, at den Ordning, som blev truffet, da Kornligningen fandt Sted, ogsaa gennemføres nu. Og saa kan jeg sige, at vi ogsaa i dette Aar har kunnet holde billigere Priser her i Landet end i noget af de to neutrale Nabolande, og det har vi kunnet gøre for de forholdsvis smaa Beløb, her er Tale om. I det Forslag, som den norske Regering har forelagt for Stortinget, om hvorledes Regeringen vil anvende Tonnageafgiften, er der foretaget en Beregning over, hvad det vil koste at bringe Prisen paa Husholdningsbrød i Norge ned til 22 Øre pr. kg, altsaa en Pris, der svarer ret nøje til den Pris, der er gældende i København for det grove almindelige Husholdningsbrød, og det er beregnet, at det vil koste 850,000 Kr. om Maaneden, altsaa ca. 10 Millioner om Aaret. Jeg beder dem, der paastaar, at vi har været uheldigt stillede, sammenligne denne Sum med de Udgifter, vi har haft i de sidste halvandet Aar.

Jeg omtalte før Købet af 80,000 Tdr. Rug i Februar Maaned og skal hertil føje, at Regeringen har anset det for sin Pligt at sørge for, at de Kornbeholdninger, der efter de trufne Bestemmelser forbeholdtes dels til Brød og dels til Foder, ikke formindskedes ved Anvendelse af Industrien. Naar Regeringen har ment at maatte meddele Dispensationer fra de givne Bestem-

melser under Hensyn til Landets Tarv, eller for at Industrien ikke skulde komme i unødige Vanskeligheder, har den derfor gjort disse Dispensationer afhængige af, at Industrien erstattede de Kvantiteter Korn, den anvendte, med sikre nye Tilførsler udefra. Forpligtelsen til saadanne nye Tilførsler udefra er i visse Tilfælde efter de vedkommende Industriers Ønske blevet overtaget af Staten mod en Afløsningssum, saaledes som det er fremstillet i Redegørelsen i Bilagene og yderligere detaljeret meddelt Finansudvalgene. Staten har derefter foretaget de til Industriens Forpligtelser svarende Korntilførsler f. Eks. de 80,000 Tdr., jeg nævnte før, og Afløsningssummen er krediteret Statens Kornindkøb. Om alle disse Forhold har der, som den ærede Ordfører for Finansudvalget, det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) nævnte, været ført Forhandlinger med Folketingets Finansudvalg, og jeg skal gentage, hvad jeg har meddelt dette, nemlig, at saafremt der paa ny skulde blive Tale om paa lignende eller anden Maade at afløse en Dispensationsbeti- gelse med en Indbetaling til Staten, vil Regeringen gerne forud søge Tilslutning hertil hos Finansudvalget, forudsat at dette kan lade sig gøre, uden at Samfundets Interesse lider Skade derved, thi Regeringen maa forbeholde sig, i Tilfælde af, at Sagen ikke taaler saadan Opsættelse, at handle under sit Ansvar og senere gøre Rede for sine Handlinger.

Vedrørende Høstaaret 1916—17, eller det er vel snarere 1917—18, har baade det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) og det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen) fremsat en Del Betragtninger, byggede paa Frygt for, at de tilsaaede Arealer af Rug og Hvede skulde formindskes. Jeg minder om, at vi har haft to Ordninger hidtil — jeg har allerede før berørt det —: Maksimalpris med delvis Ombytning af Rug med Majs og Kornligningsordningen. Det ærede Medlem fra Fuglebjerg sagde, at en af de Ting, han syntes kunde være ønskelig, var en Ordning med bevægelig Maksimalpris paa Rug, følgende Majsprisen. Hvis det ærede Medlem vil tænke tilbage paa Korndebatten i Januar 1915, vil han huske, at Tanken om en bevægelig Maksimalpris paa Rug afhængig af Prisen paa Majs var fremme, og at jeg for mit Vedkommende ikke havde noget imod at gøre et Forsøg derpaa, hvis den ikke var blevet modarbejdet paa en saadan Maade, blandt andet af det ærede Medlem for Horsens